

- ipso intuitu perspicuum, pium, percommodum actu, inexhaustum. Qui fide deficiuntur homines huic religioni habenda, o hostium vexator, me haud adepti revertuntur in sedem vicissitudinum mortalitatis. Expansus est universus hic mundus a me, formae visibilis experte. Mihi insunt omnia animantia, neque ego illis immoror, nec tamen mihi insunt *quodammodo* animantia: ecce mysterium meum augustum! Animantium sustentator, non insidens animantibus, est spiritus meus, animantia animans. Perinde ac coelo semper immoratur aër omnivagus, immensus, similiter cuncta animantia mihi insunt; sic tu intellige. Omnia animantia in naturam meam redeunt in fine aevi mundani; denuo illa principio novi aevi mundani ego emitto. Naturam meam complexus emitto iterum iterumque elementorum compagem hanc totam, ultro, natura volente. Neque me haec opera implicant, o contemtor opum, tanquam exterum in iis versantem, nec suspensum in hisce operibus. Me inspectante natura generat mobilia simul cum immobilibus: ea de caussa, Kuntidis nate, mundus circumvolvitur. Despiciunt me stulti, humana specie indutum, summam naturam meam ignorant, animantium dominam, vanae spei fidentes, vanis operibus vacantes, vanae scientiae studiosi, intellectu privati, naturam infernam, daemoniacam ac fraudulentam sectantes. Magnanimi vero, Prithae filii, ad naturam divinam conversi, me colunt animo unice intento, cognoscentes me animantium principium incorruptibile. Perpetuo me laudibus celebrantes annitentesque, propositi tenaces, salutantesque me, semper devoti religiose venerantur. Scientiae sacrificio quoque alii litantes me venerantur, in unitate ac specietate multifariam facie quoquo obversum. Ego sum sacrificium, ego